

1/48 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

Spitfire je natolik ikonickým letounem, že jej rozpozná asi každý. Tento elegantní stíhač se po nebi proháněl v aktivní službě dlouhých 13 let v mnoha verzích. Svou kariéru zahajoval na sklonku vlády dvouplošníků a končil ji až s nástupem proudové éry.

Na začátku 30. let minulého století se RAF rozhlížela po nástupci stárnoucích dvouplošných stíhacích letounů. Potřeba výrazně rychlejších stíhačů byla evidentní mimo jiné i vzhledem k výkonům rychlých jednoplošných závodních hydroplánů, které dosahovaly běžně dvojnásobku maximální rychlosti standardního stíhače RAF. Jedním z nejúspěšnějších konstruktérů rychlých hydroplánů byl Reginald J. Mitchell, jehož Supermarine S.6B ustanovil 20. září 1931 světový rychlostní rekord výkonem 655 km/h. Britské ministerstvo letectví vydalo pod dojmem takového výkonu v říjnu téhož roku specifikaci F.7/30, která vyhlášovala soutěž na nový stíhací letoun s maximální rychlostí alespoň 400 km/h. Navzdory tomuto požadavku připravilo sedm z osmi uchazečů do soutěže dvouplošníky, výjimkou byl Supermarine Typ 224 Reginalda Mitchella. Bohužel se ukázalo, že jeho stroj s lomeným vzepětím křídla a pevným kapotovaným podvozkem není dostatečně rychlý. Také stoupavost byla zklamáním a RAF si proto vybrala dvouplošný Gloster Gladiator.

Od zklamání k úspěchu

Toto fiasko Mitchella od další práce neodradilo. Měl připravenou řadu vylepšení Typu 224, nicméně nakonec získal svolení firmy k projekci zcela nového stroje využívajícího rovněž nový motor Rolls-Royce PV12, základ slavného Merlinu. Ministerstvo letectví projevilo o navrhovaný Typ 300 zájem a 28. prosince 1934 vydalo specifikaci F.37/34, která umožnila stavbu prototypu vyzbrojeného čtveřicí křídelních kulometů. Následně však Mitchell obdržel specifikaci F.10/35, která měnila zadání na instalaci osmi kulometů. Tuto změnu bylo možno provést pouze za cenu odstranění možnosti nést bomby a zmenšení objemu palivových nádrží na 300 l. Toto rozhodnutí mělo za následek malý dolet, problém, který provázel Spitfiry po dlouhá léta.

Supermarine Typ 300 letěl poprvé 5. března 1936. Prototyp vzletl z letiště Eastleigh pilotován firemním šéfpilotem, kapitánem Josephem Summersem. Ten byl po osmi minutách letu novým strojem natolik nadšen, že údajně prohlásil: „Nic na tom letadle neměňte!“. Po úspěšných zkouškách byla v červnu 1936 objednána první série 310 Spitfirů, které jako první obdržela v srpnu 1938 19. squadrona z Duxfordu. V době vstupu Velké Británie do války s Německem (3. září 1939) bylo vyzbrojeno Spitfiry 11 squadron a na začátku května 1940 obdrželo tyto stroje dalších osm. Bohužel, Reginald J. Mitchell se již zavedení svého výtvaru do výzbroje RAF nedočkal. Zemřel 11. června 1937 ve věku 42 let a tíhu dalšího vývoje Spitfiru následně nesl Joe Smith.

K prvnímu střetnutí Spitfirů Mk.I s Messerschmittu Bf 109 došlo 23. května 1939 poblíž Calais, ovšem bez sestřelů. Na první vítězství nad nepřítelem si museli piloti nových strojů počkat do 16. října téhož roku, kdy devět Junkersů Ju 88 zaútočilo na základnu královského námořnictva ve Firth of Forth. Dva z nich byly sestřeleny.

Vrtule a motory

Vývoj Spitfiru byl kontinuálním procesem a začal prakticky ihned po zahájení výroby. Jednou z prvních zásadních změn byla výměna málo

item No. 82153

účinné pevné dvoulisté dřevěné vrtule za stavitelnou (dvě polohy) třílistou kovovou vrtulí počínaje 78. sériovým strojem. Dříve vyrobené Spitfiry byly následně touto vrtulí vybavovány také. Změna přinesla zvýšení maximální rychlosti, zvýšení dostupy a zkrácení vzletu. Počínaje květnem 1939 začaly Spitfiry Mk.I dostávat motory Merlin III namísto dosavadních Merlinů II. Motory měly stejný výkon 768 kW, u Merlinu III však byly vyřešeny problémy se spolehlivostí. Zároveň s touto změnou začalo docházet k instalaci automaticky stavitelné vrtule Rotol, která umožnila nejen zvýšení stoupavosti, ale také usnadnila ovládání letounu.

Pancéřování a výzbroj Spitfiru

Rané Spitfiry neměly žádné pancéřování. První změnou byla instalace vrstveného skla na čelní štítek kabiny, poté dostala vrchní palivová nádrž kryt z lehké slitiny o tloušťce 3 mm, zatímco spodní byla chráněna sendvičovým materiálem Linatex (pryž a textilie). K ochraně pilota pak byla instalována ocelová deska za sedačku. To vše zvýšilo hmotnost a tím snížilo rychlost Spitfiru, nicméně i tak udělaly uvedené modifikace ze Spitfiru lepší stroj. U výzbroje bylo zapotřebí vyřešit problém, přetrvávající již od prvních dodaných strojů v létě 1938. Jednalo se o zamrzání kulometů ve velkých výškách, které se podařilo vyřešit na sklonku roku vylepšeným systémem vyhřívání zbraní. Tuto úpravu pak dostaly všechny vyrobené Spitfiry. Další úpravou byla výměna původního jednoduchého nitkového zaměřovače za reflexní zaměřovač GM2.

Samotná výzbroj Spitfiru Mk.I a Mk.II sestávala z osmi kulometů Browning ráže 7,7 mm. V polovině třicátých let byla taková palebná síla považována za optimální, ale již počátek války ukázal, že je proti vícemotorovým bombardérům se samosvornými palivovými nádržemi málo účinná. RAF proto hodlala výzbroj Spitfirů posílit kanony ráže 20 mm francouzské firmy Hispano-Suiza, ale jejich instalace do křidel Spitfiru se ukázala být problematická. Menší počet kanonových Spitfirů, označených Mk.Ib (verze s Browningy se pak označovaly Mk.Ia), byl přidělen 19. squadroně v červnu 1940, nicméně dále je pronásledovaly problémy se spolehlivostí zbraní. Spolehlivost kanonů byla vyřešena na sklonku roku 1940, což umožnilo instalaci silnější výzbroje u pozdějších verzí Spitfiru.

Spitfire Mk.II

Verze Mk.II byla dalším významným krokem ve vývoji Spitfiru, a to díky výkonnějšímu motoru Merlin XII s výkonem 857 kW, který spaloval 100oktanový benzín namísto 87oktanového. Kromě toho byly zkraje roku 1940 vybavovány stroje Mk. Ia, zejména u 54. squadrony, vybavovány novou vrtulí Rotol RX 5/1. Ta se následně stala standardem verze Mk.II (některé ale dostaly vrtulí Rotol RX 5/3 s dřevěnými vrtulovými listy). Verze Mk.II byla také vybavena pyrotechnickým startérem Coffman. Pro jeho instalaci bylo nutno vytvořit malý kapkovitý výstupek na pravém krytu motoru. Spitfirem Mk.IIa si zachoval výzbroj verze Mk.Ia, zatímco Mk.IIb měl stejnou výzbroj jako Mk.Ib. Navzdory své slabší výzbroji a jiným dětským nemocem byly Spitfiry Mk.Ia a Mk.IIa mimořádně cennými stíhači. Celkem bylo vyrobeno 1567 všech Mk.I a produkce verze Mk.II dala 920 kusů.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLS * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

PIÈCES

部品

PLASTIC PARTS

A> 82160 A

C> 82160 C

J> 82160 J

K> 82160 K

P> 82160 P

R> 82160 R

S> 82160 S

**PE - PHOTO ETCHED
DETAIL PARTS**

**eduard
MASK**

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

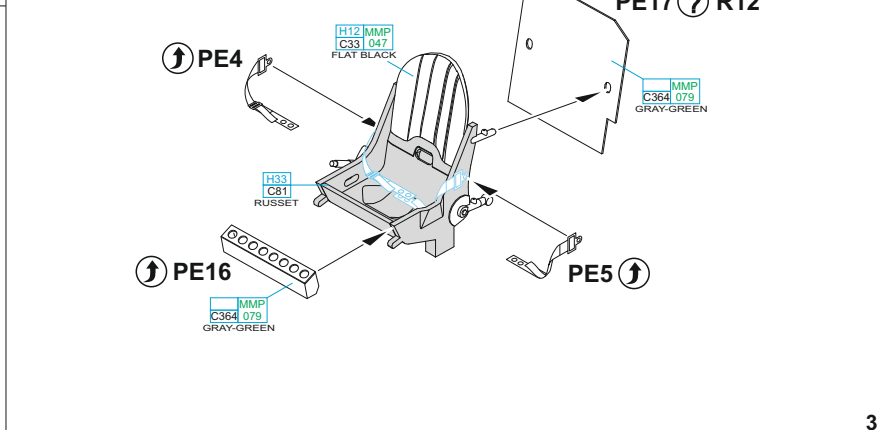
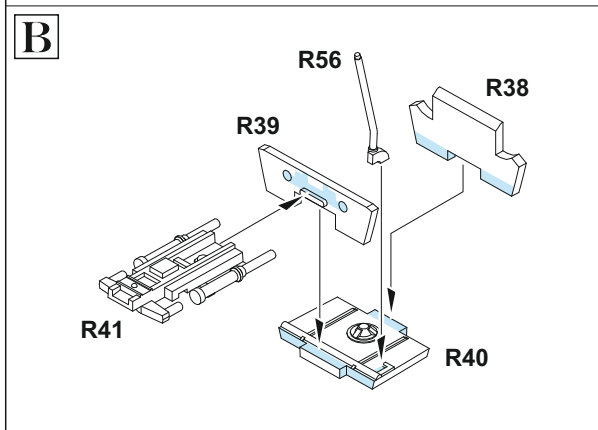
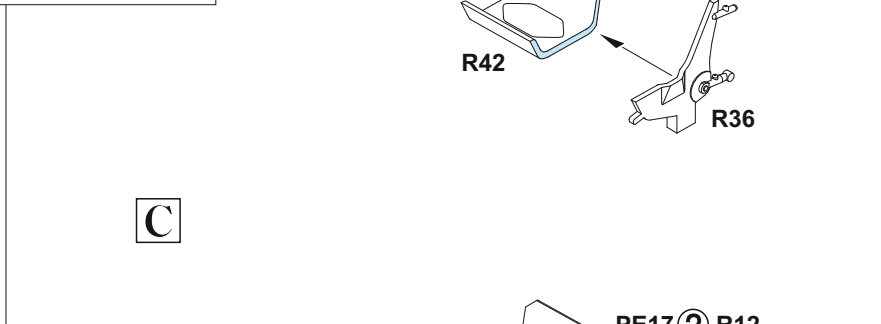
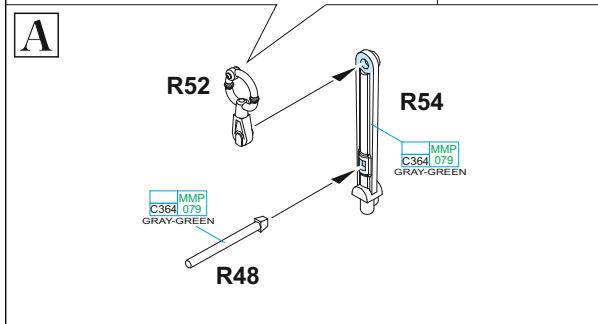
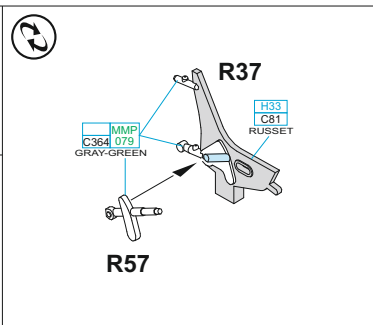
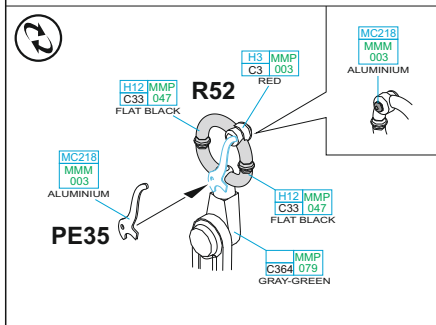
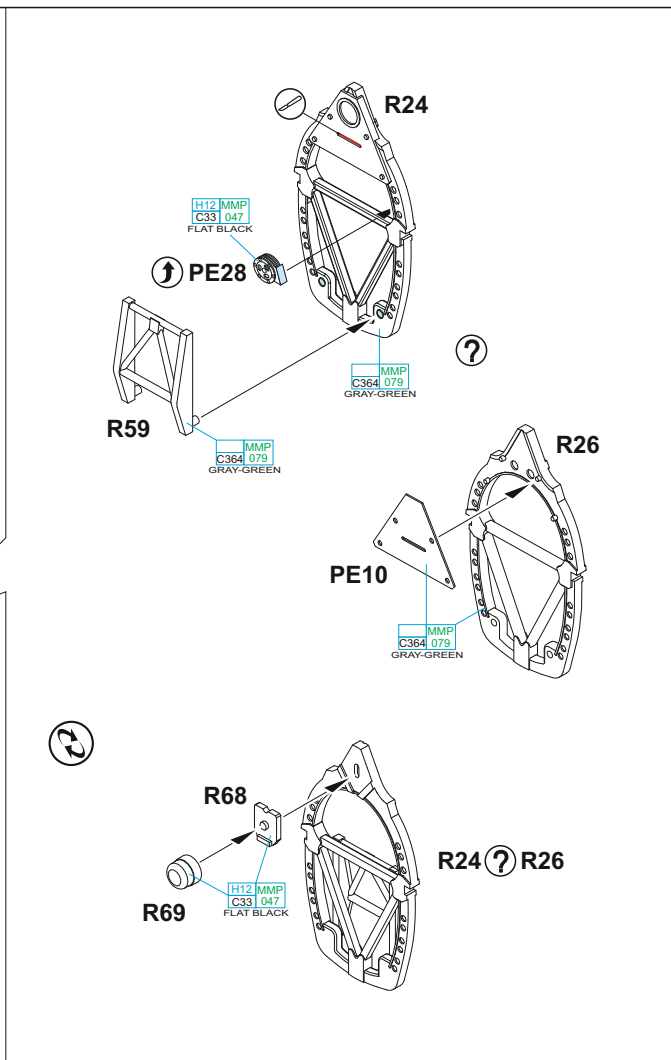
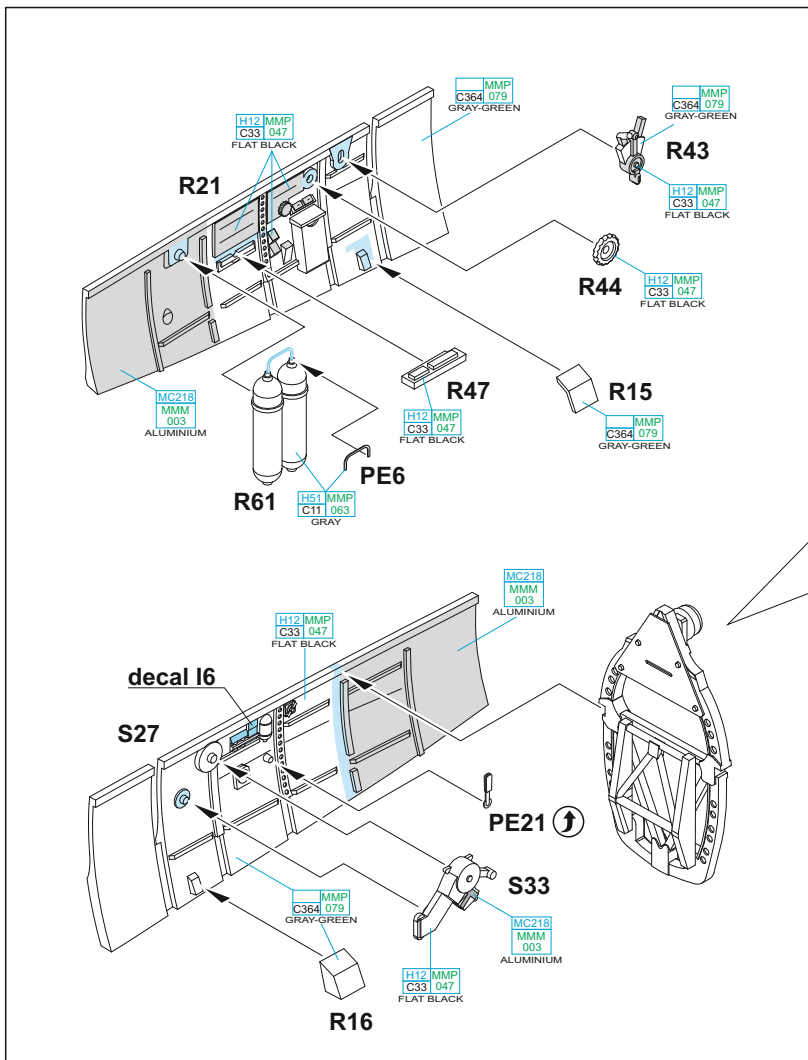
PEINTURE

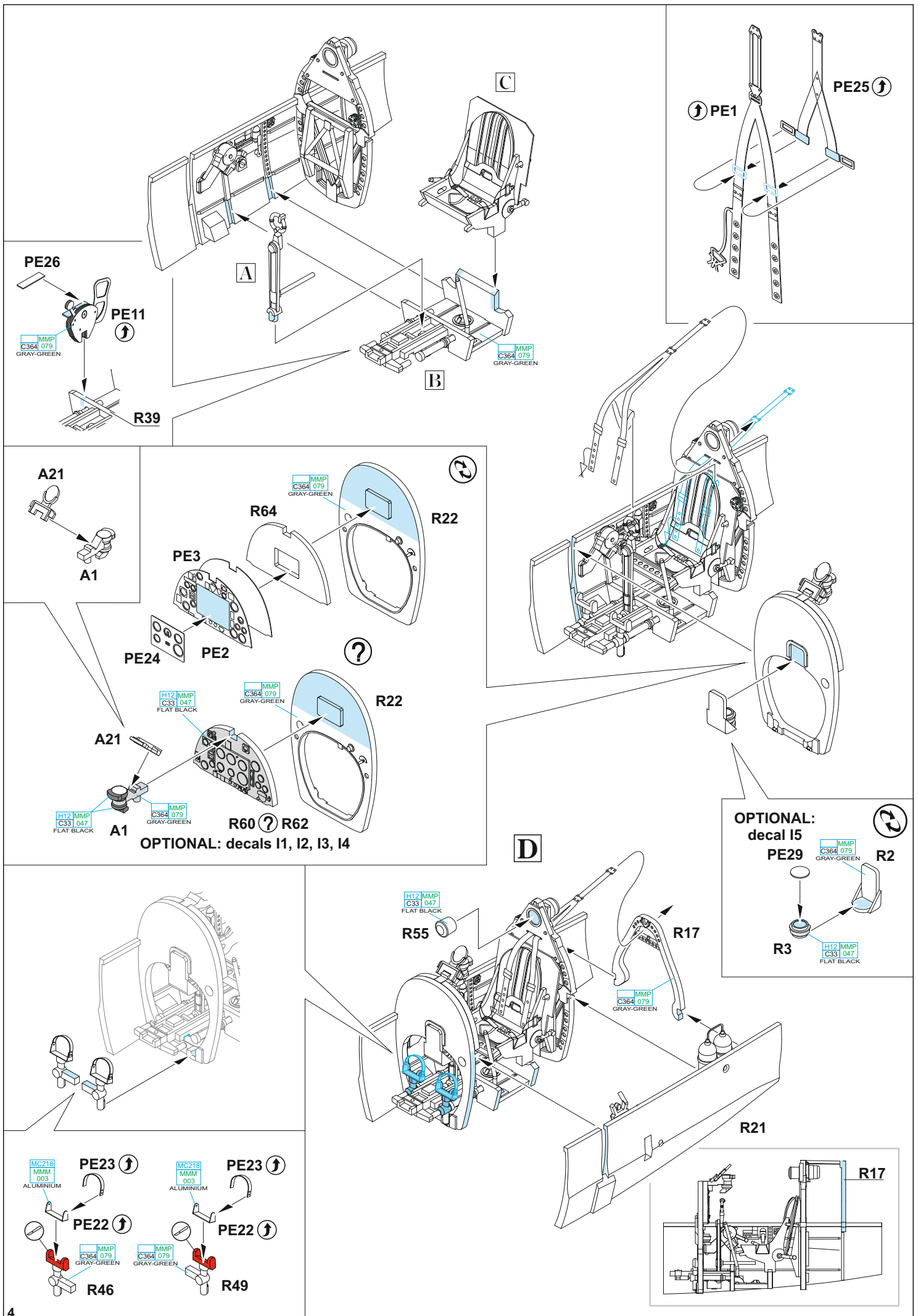

色

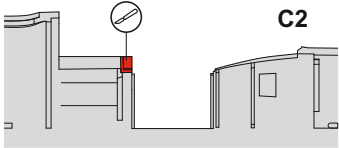
GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H3	C3	MMP-003	RED
H4	C4	MMP-007	YELLOW
H8	C8		SILVER
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H33	C81		RUSSET
H51	C11	MMP-063	LIGHT GULL GRAY
H72	C369	MMP-078	DARK EARTH
H74	C368	MMP-080	SKY
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK
H90	C47		CLEAR RED
H94	C138		CLEAR GREEN

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H330	C361	MMP-077	DARK GREEN
H335	C363	MMP-094	MEDIUM SEAGRAY
H417	C117	MMP-051	LIGHT BLUE
	C362	MMP-093	OCEAN GRAY
	C364	MMP-079	AIRCRAFT GRAY-GREEN
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
	MC214	MMM-001	DARK IRON
	MC218	MMM-003	ALUMINIUM
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
	SM201	MMC-001	SUPER FINE SILVER

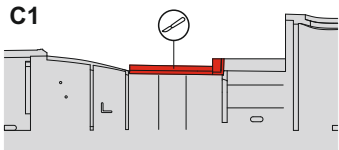

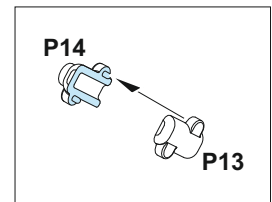
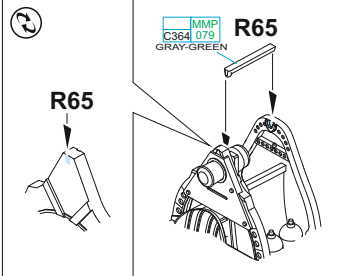
7 FOR CLOSED CANOPY ONLY

C2

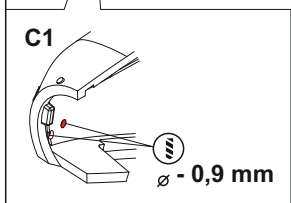
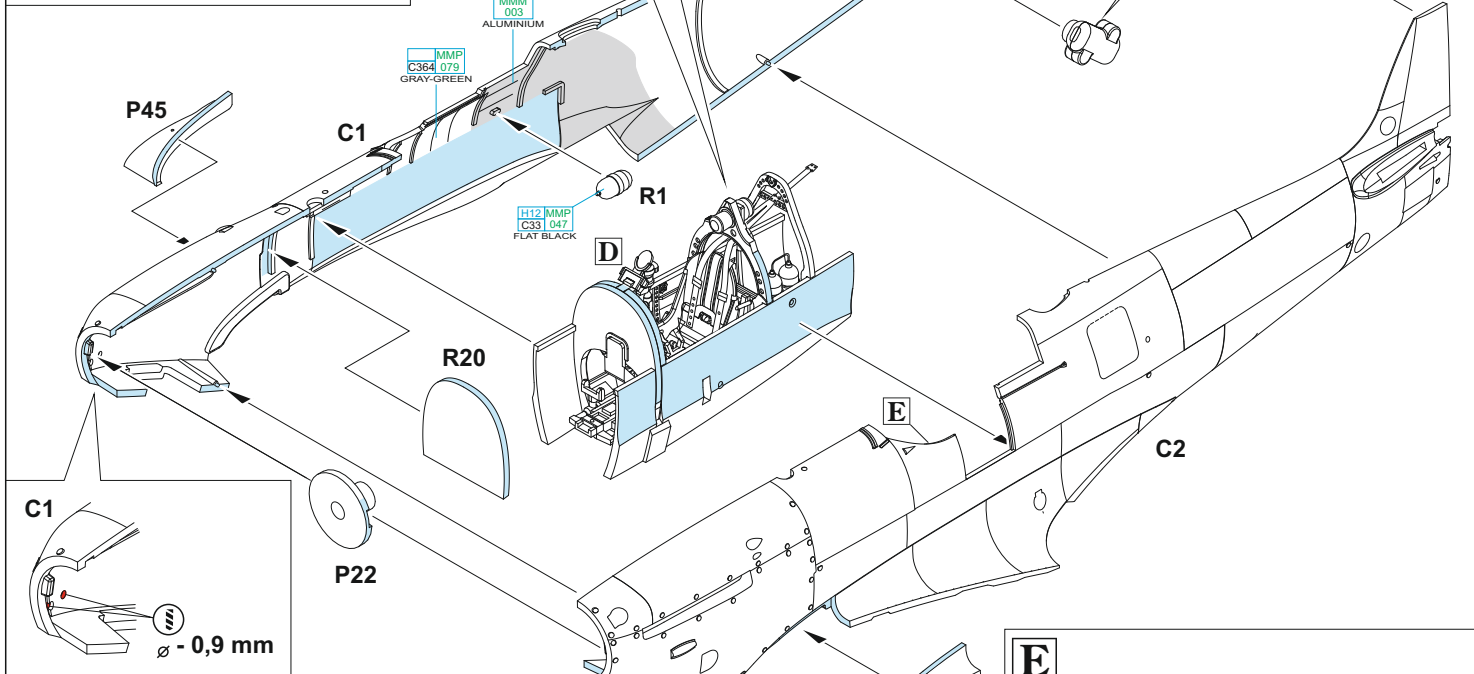

C1

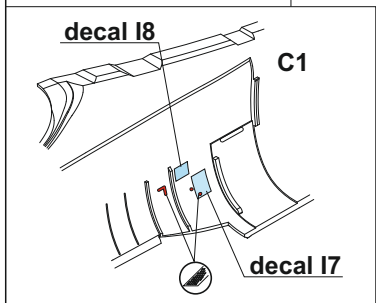
P14

P13

C1

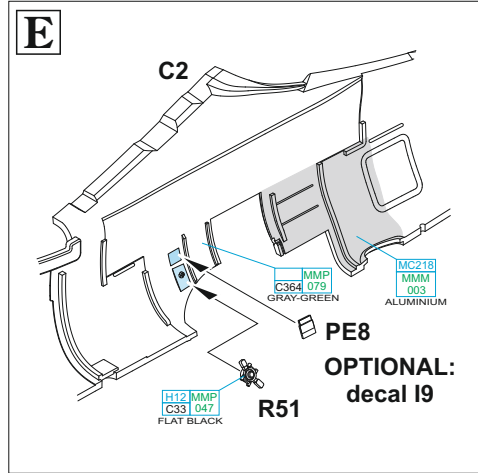
∅ - 0,9 mm

decal I8

C1

decal I7

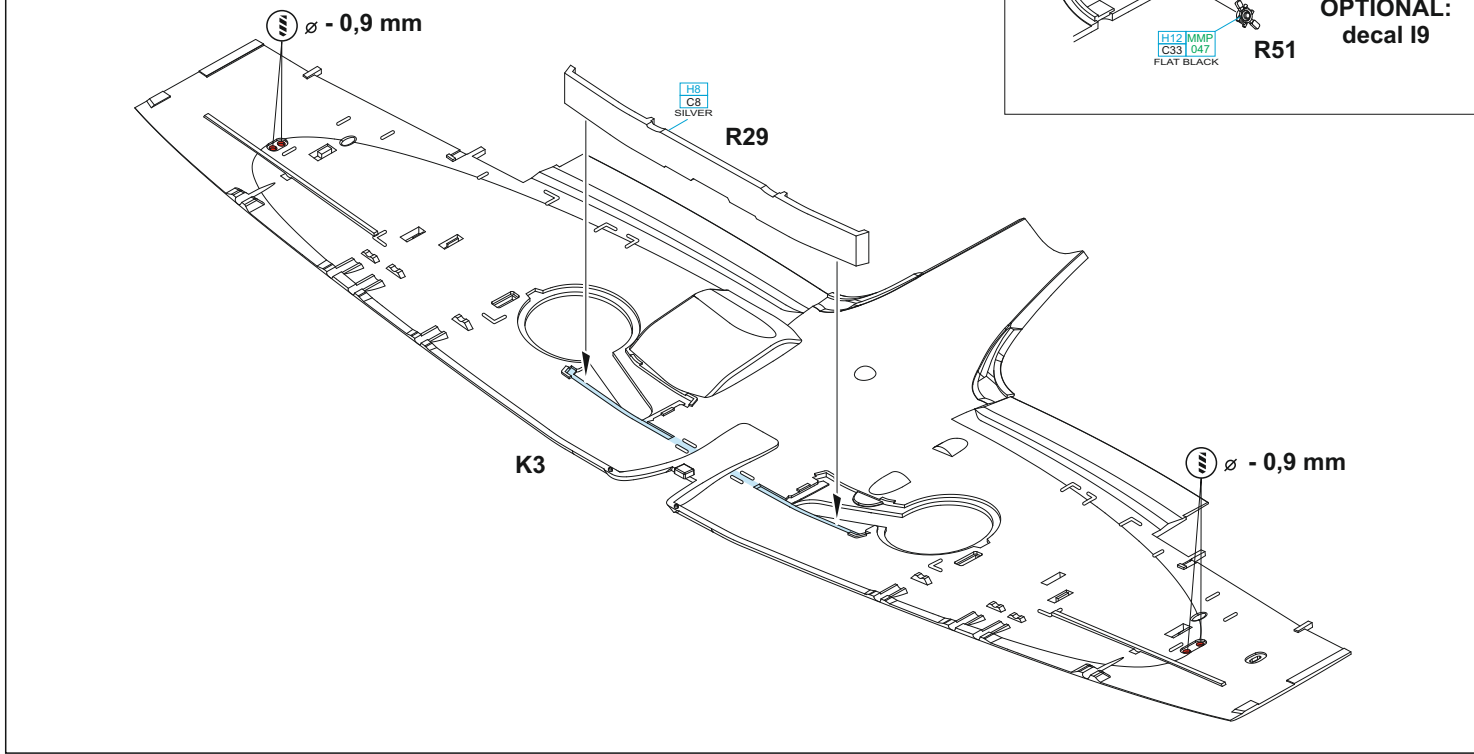

E

C2

∅ - 1 mm

PE8
OPTIONAL:
decal I9

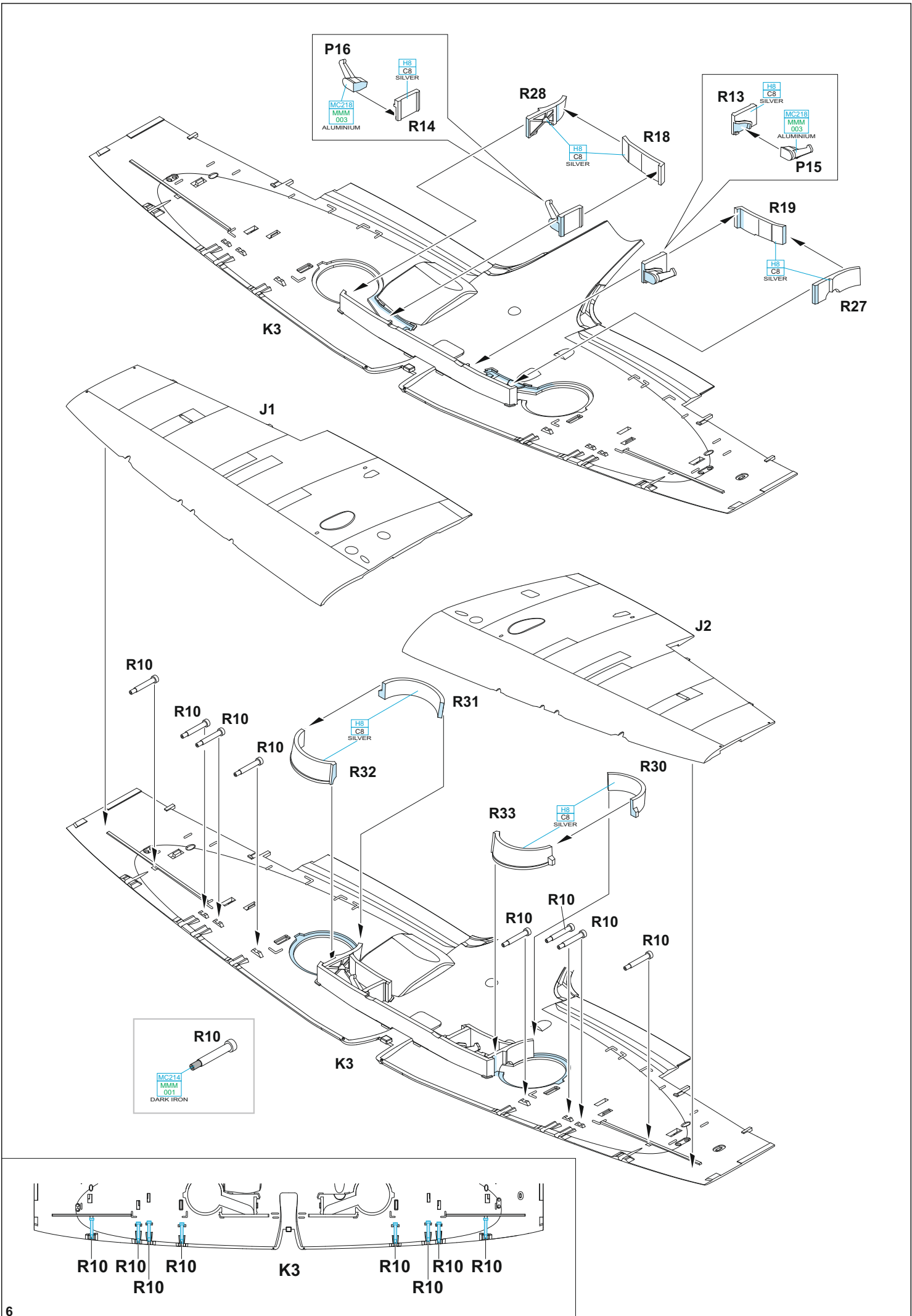
∅ - 0,9 mm

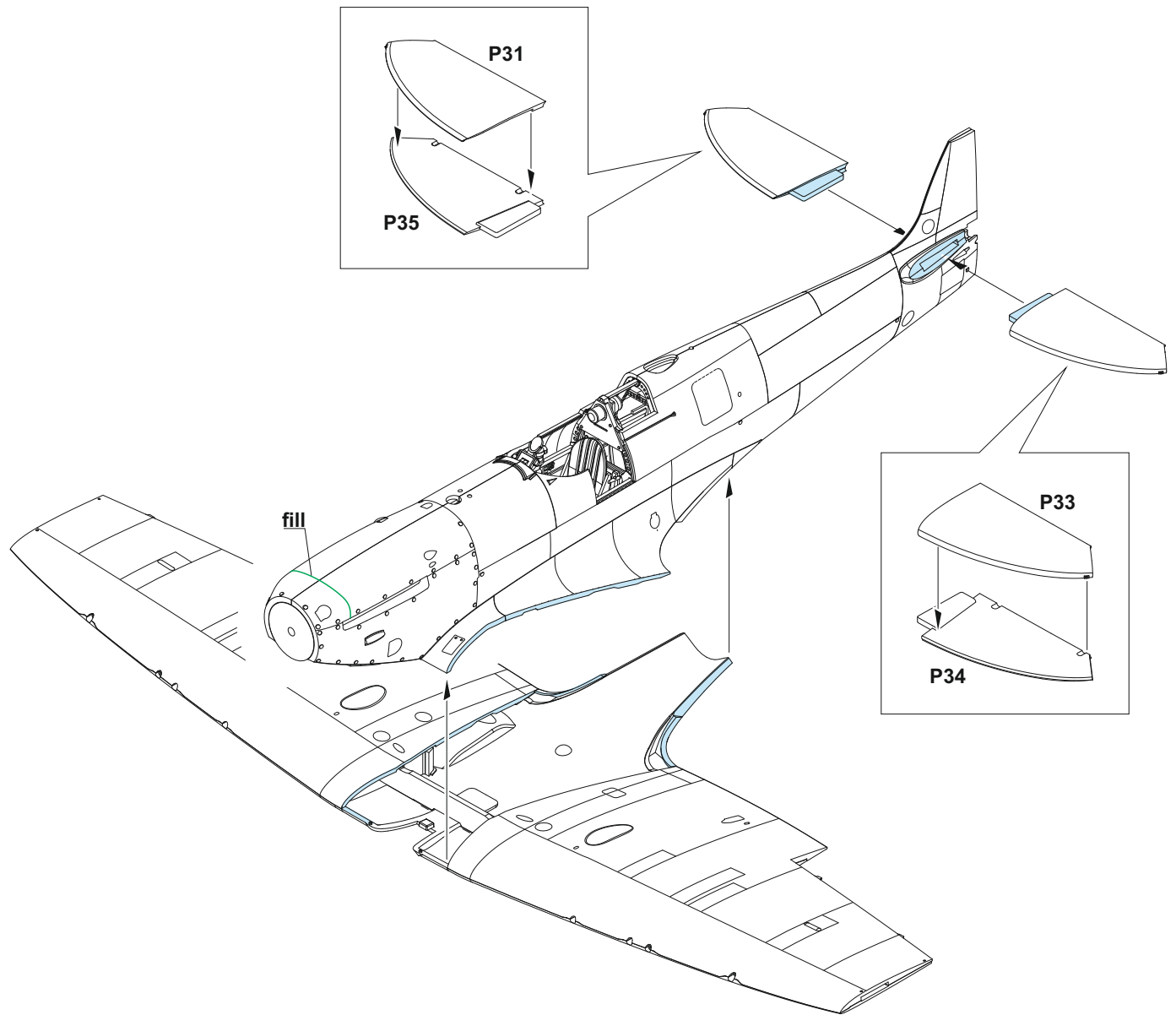
H3
C8
SILVER

R29

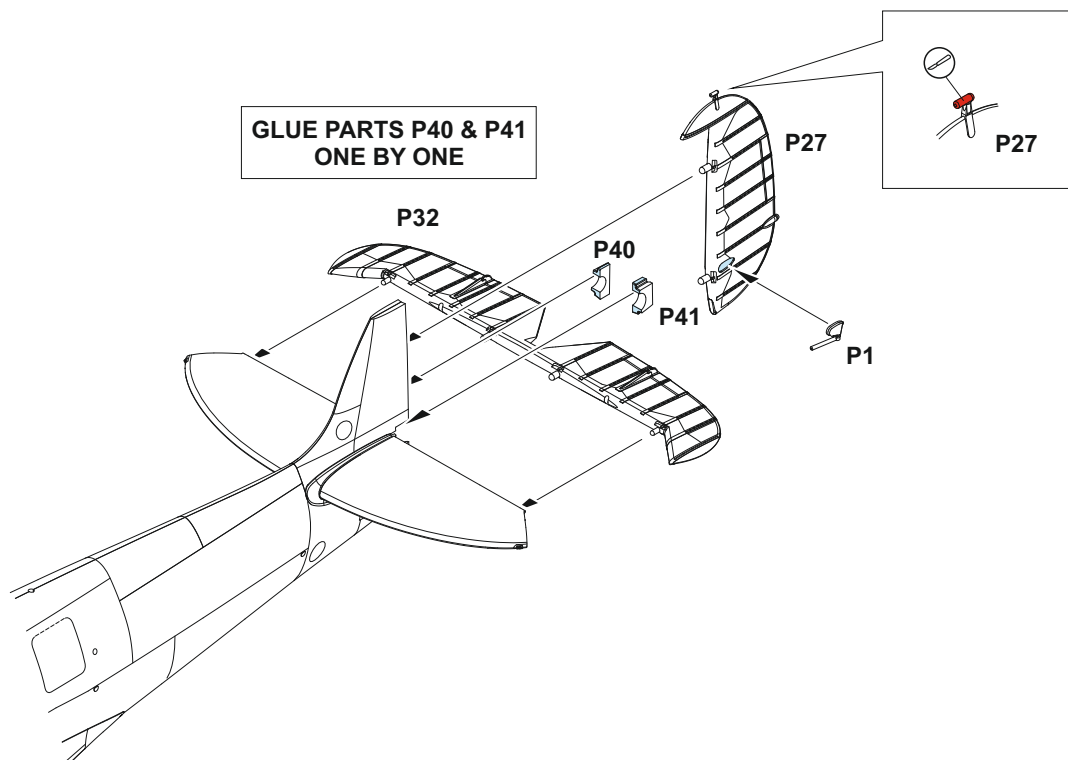
K3

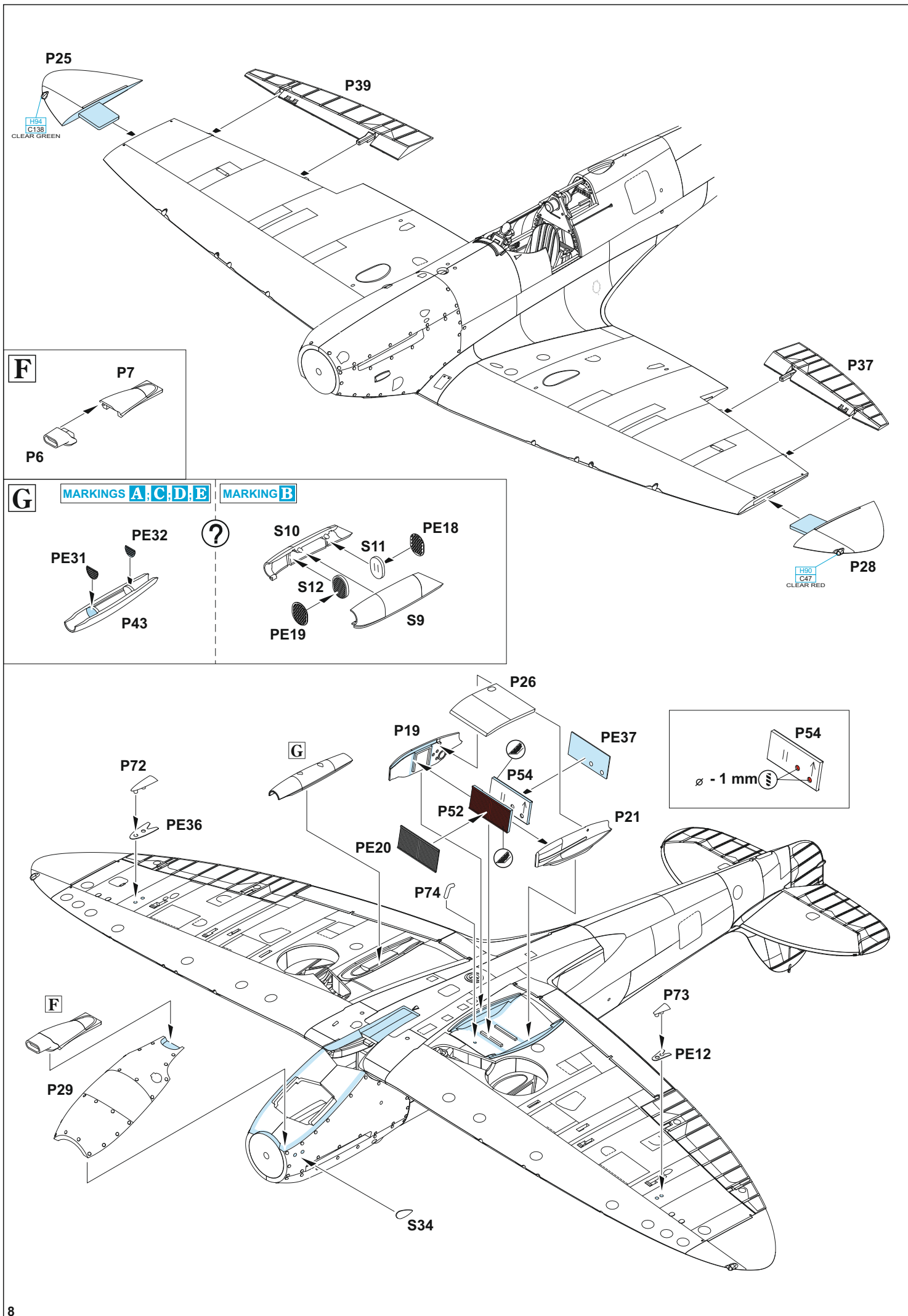
∅ - 0,9 mm

**GLUE PARTS P40 & P41
ONE BY ONE**

P25

P39

H84
C138
CLEAR GREEN

F

P7

P6

P37

G

MARKINGS A, C, D, E

MARKING B

PE31

PE32

P43

?

S10

S11

PE18

S12

PE19

S9

H80
C47
CLEAR RED

P28

P26

P19

PE37

P54

∅ - 1 mm

P72

PE36

G

P54

P52

P21

PE20

P74

F

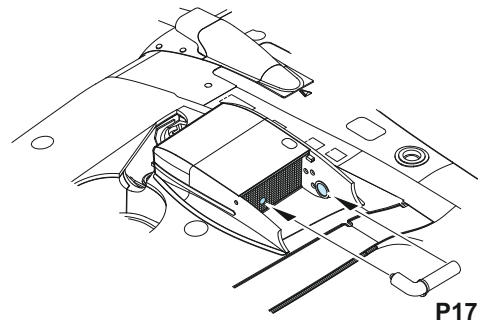
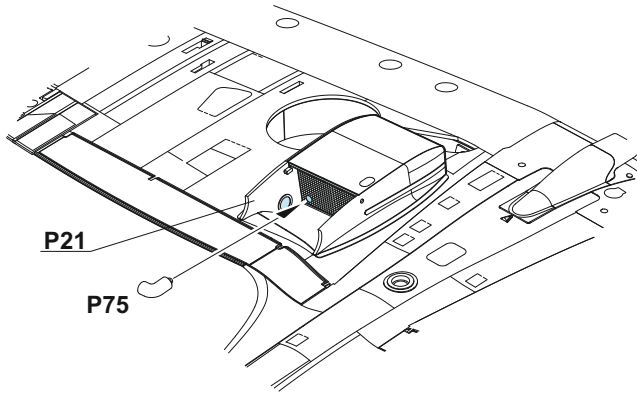
P29

P73

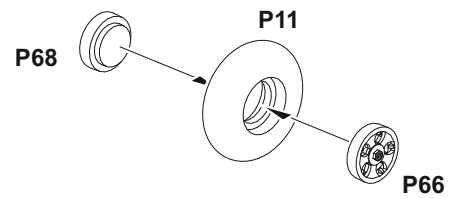
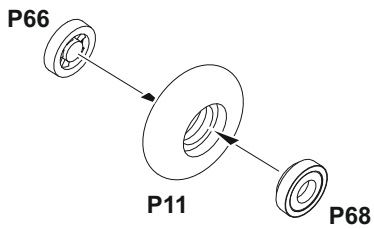
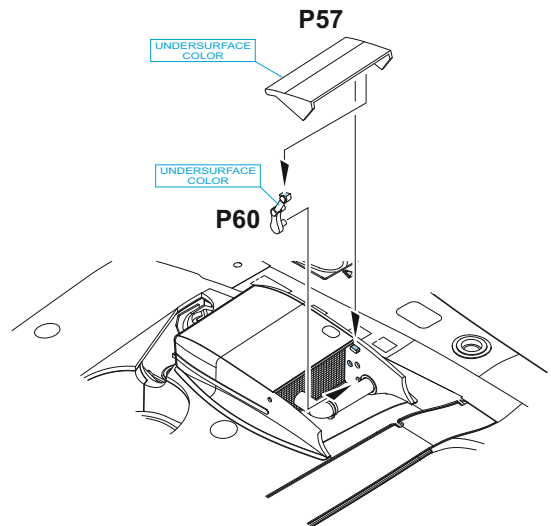
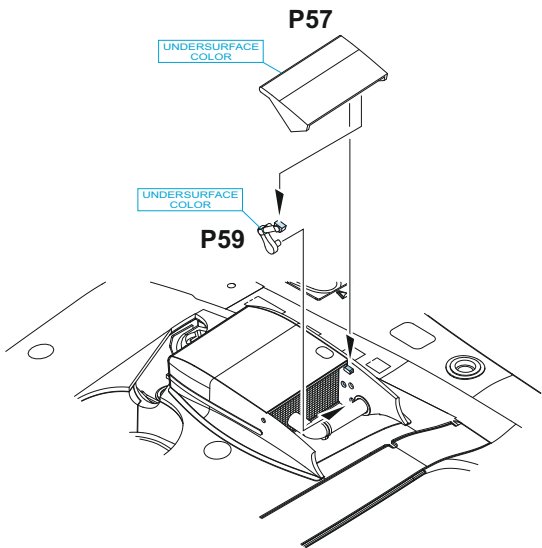
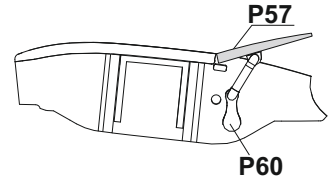
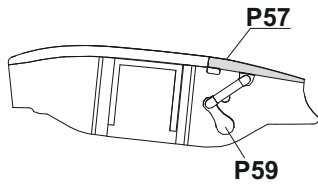
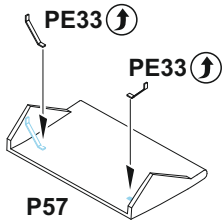
PE12

S34

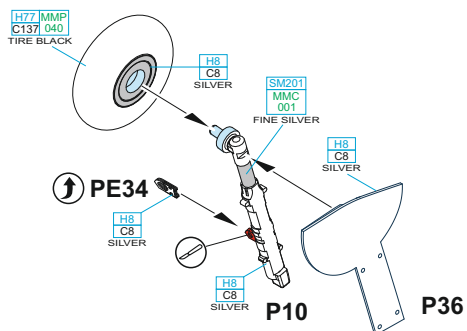

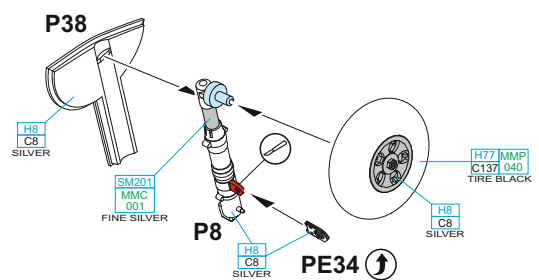
2 pcs.

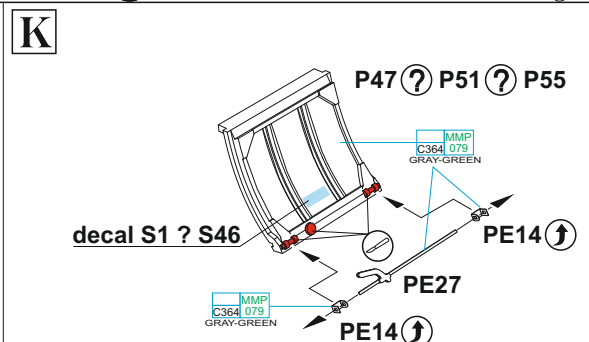
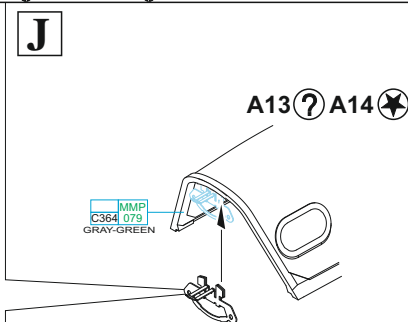
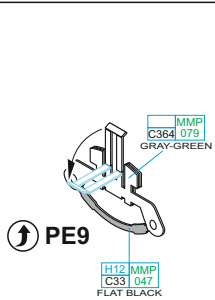
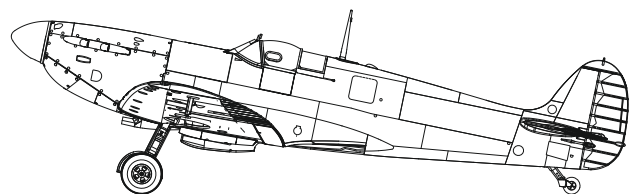
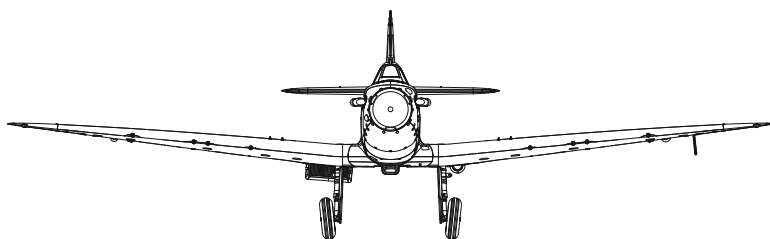
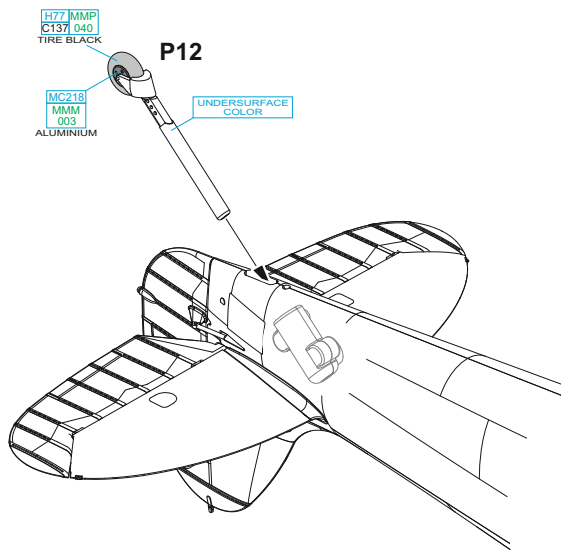
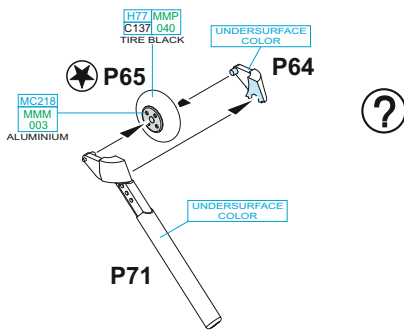
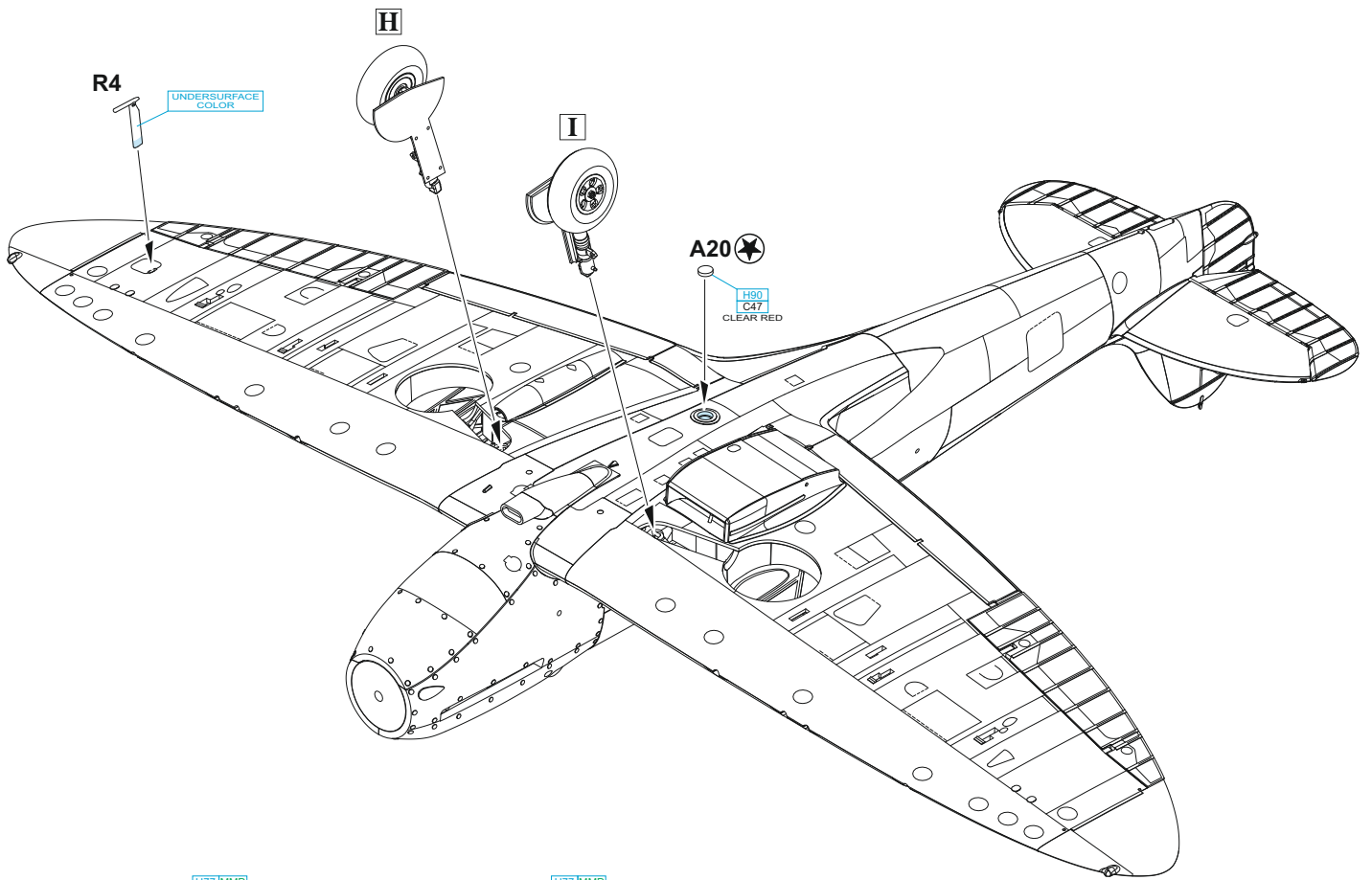

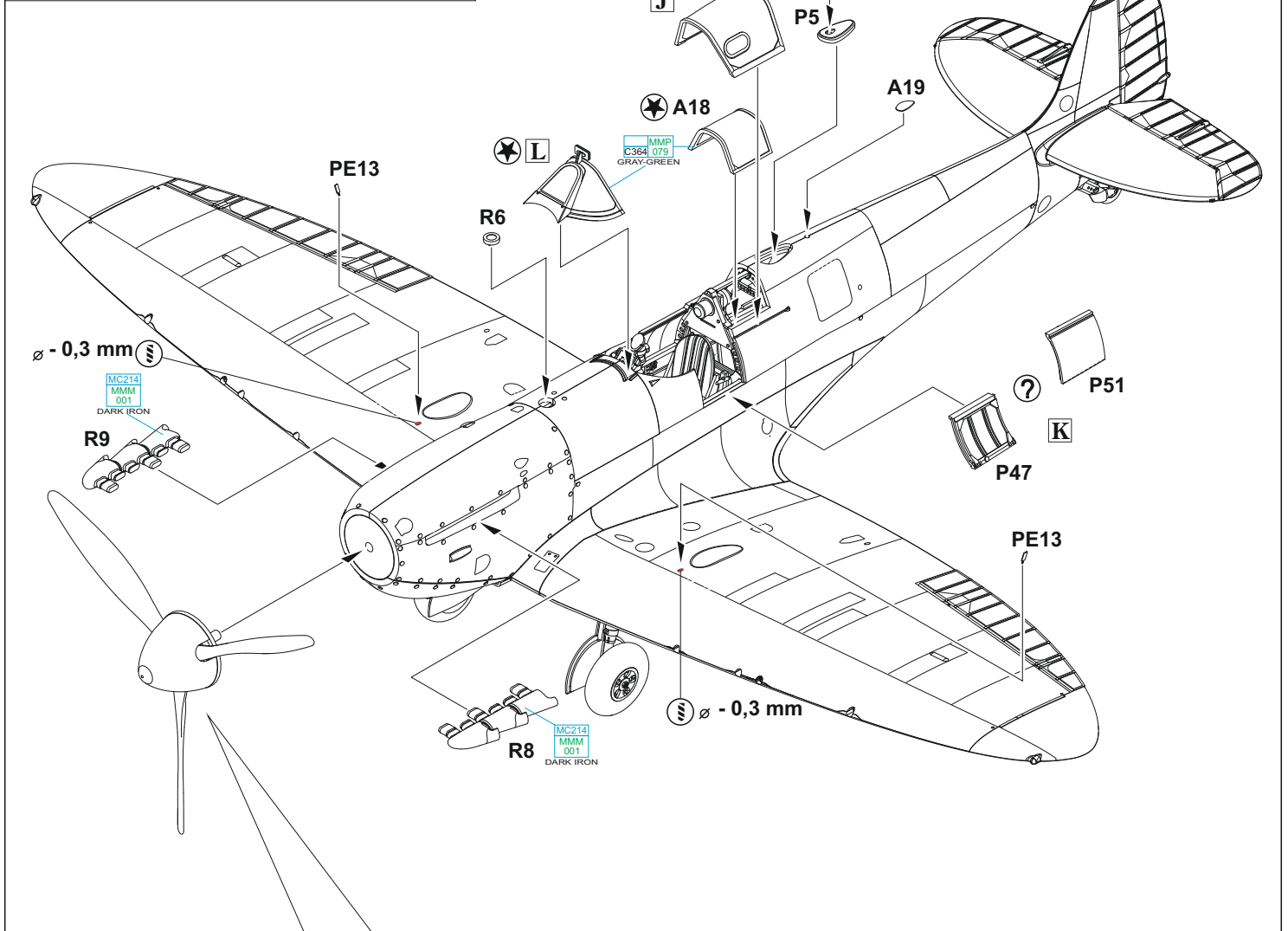
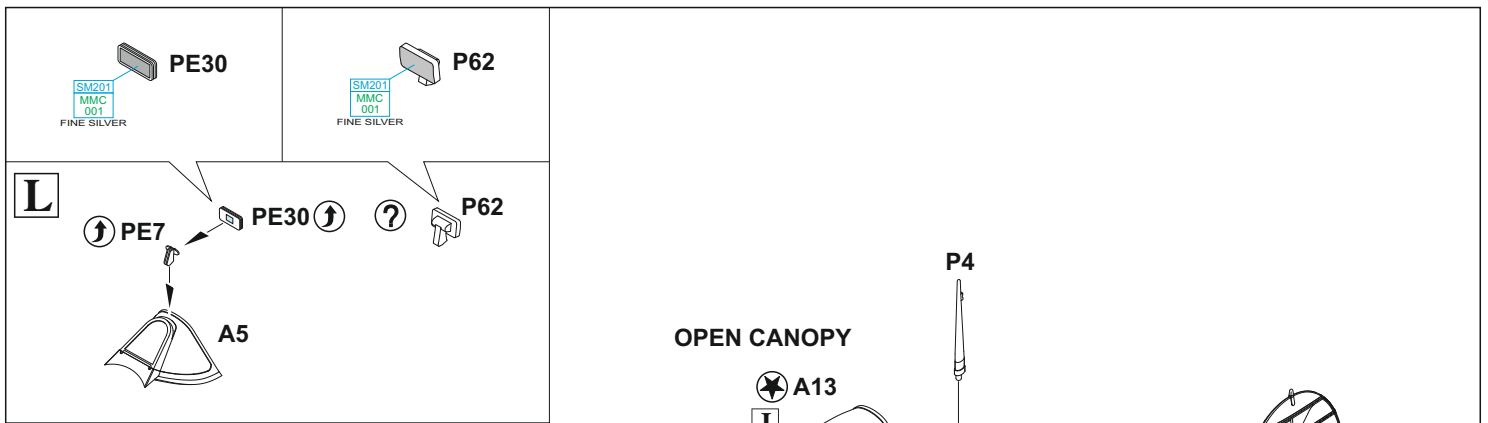
H

I

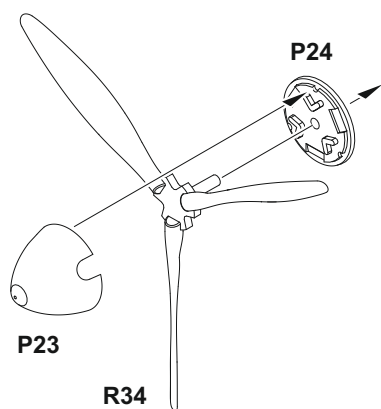

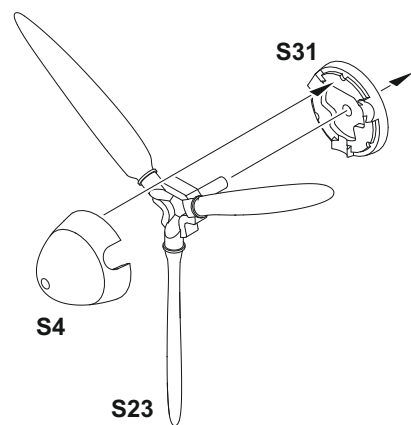

MARKINGS **B, D**

MARKINGS **A, C, E**

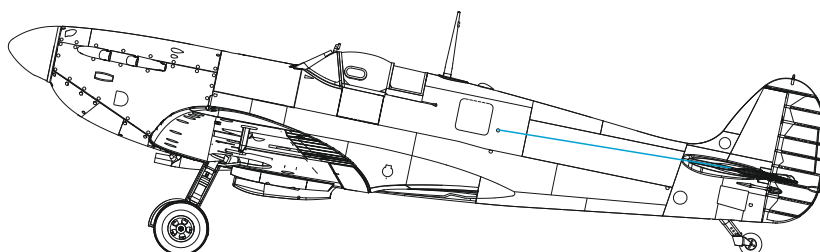
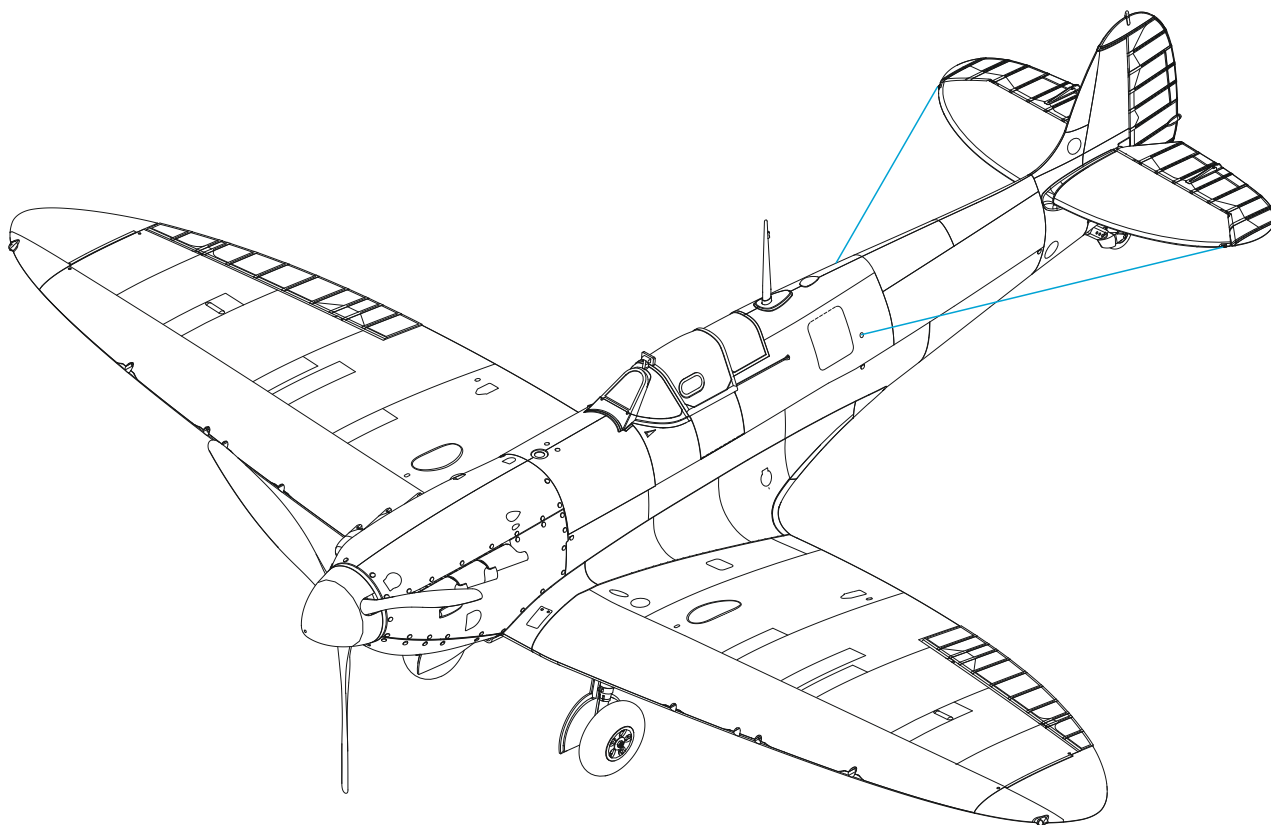
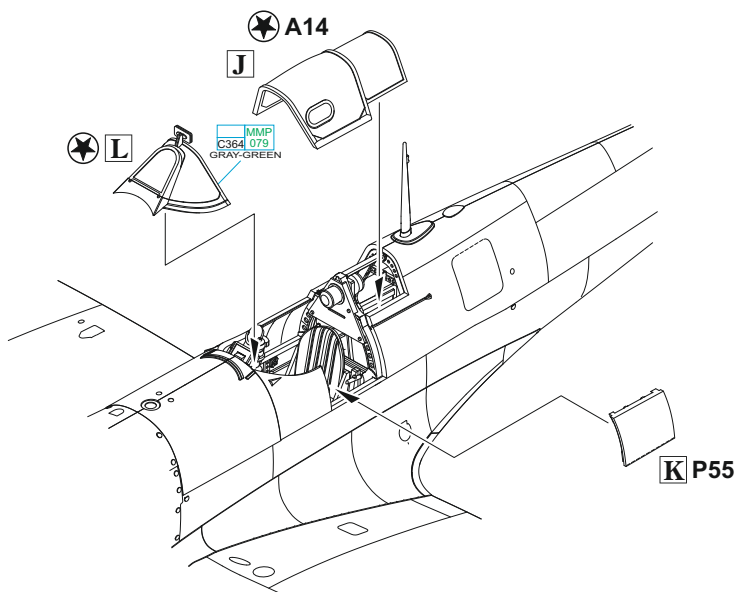

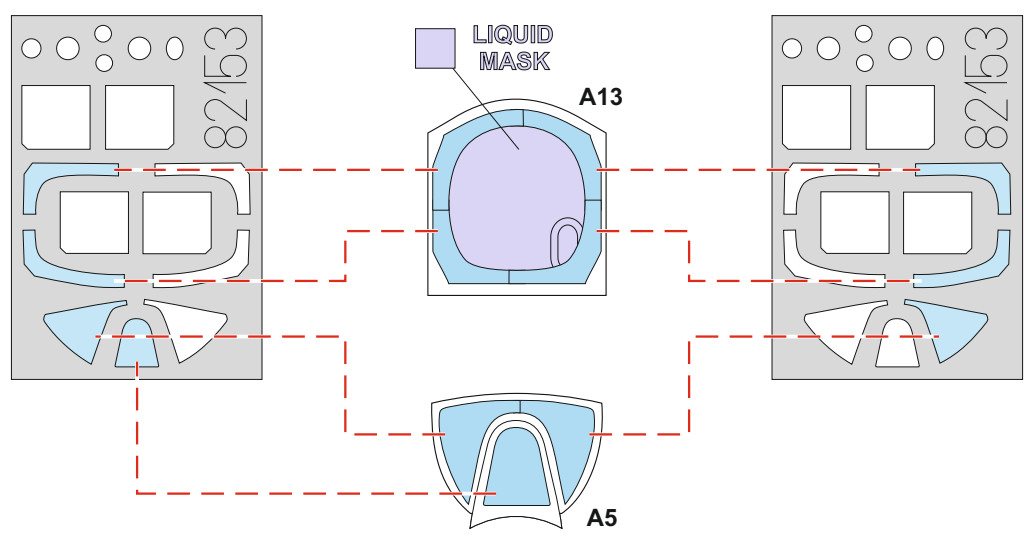
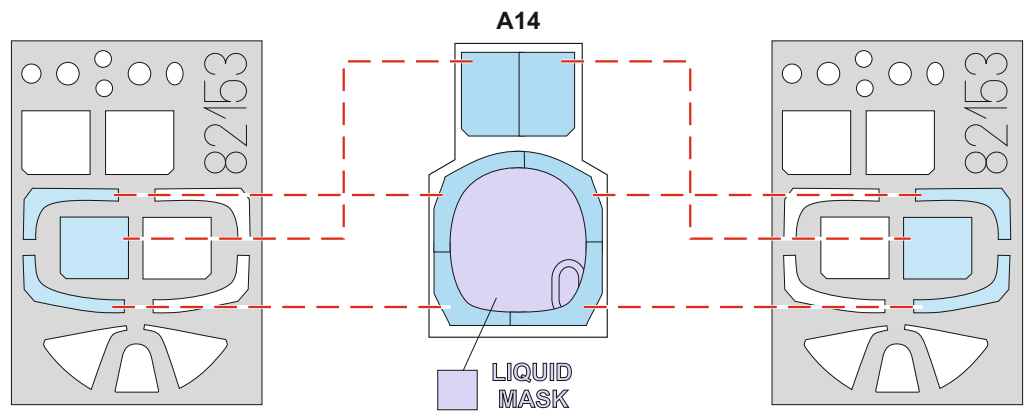
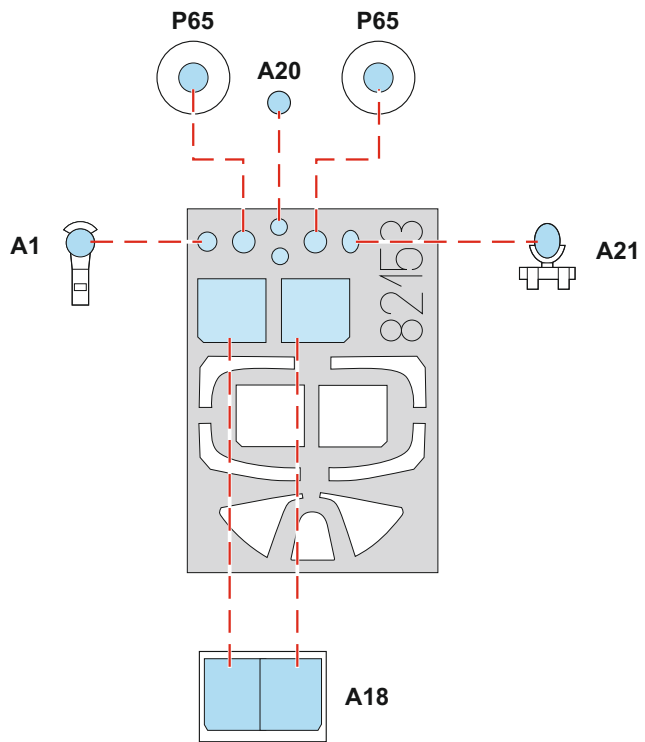
?

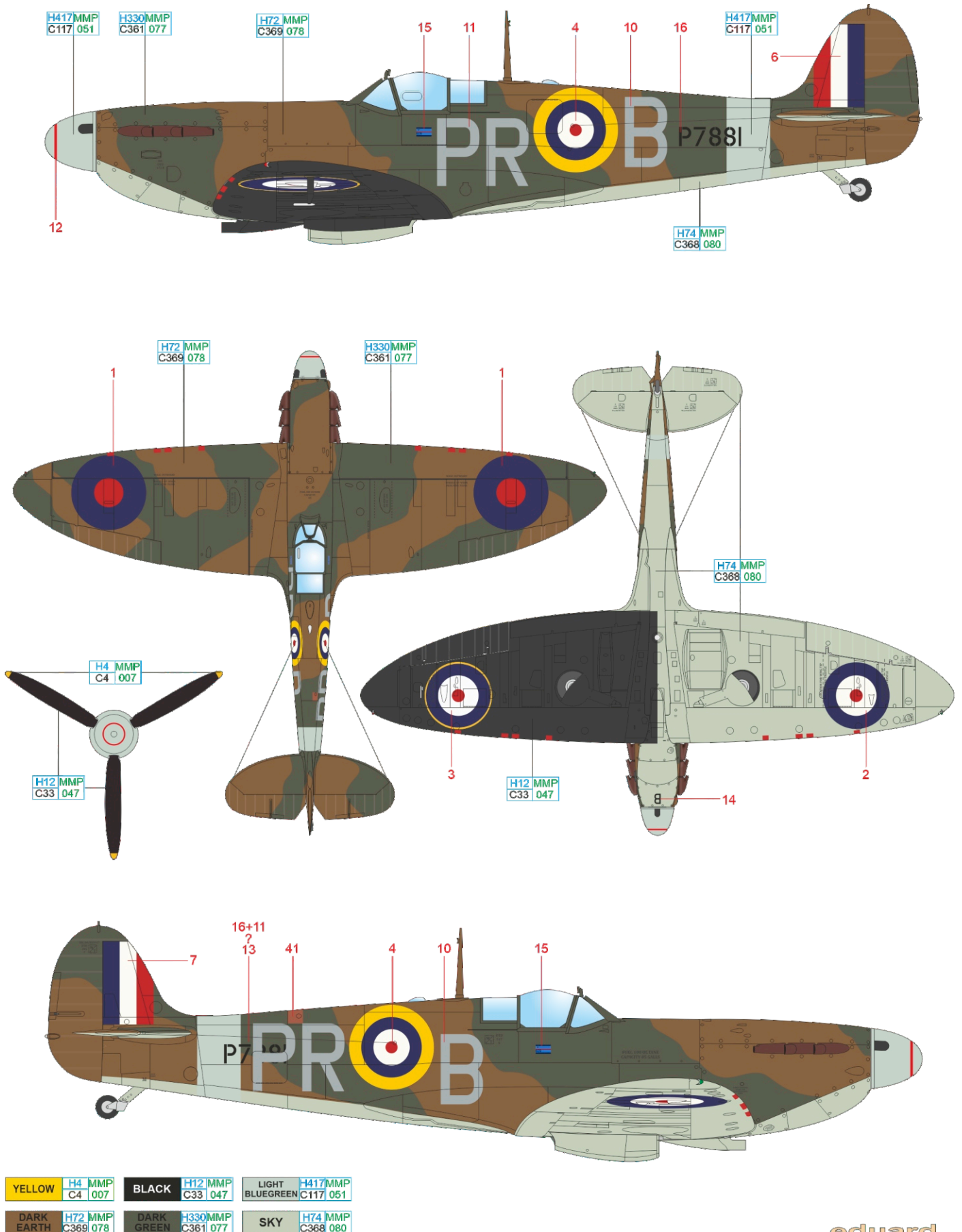
CLOSED CANOPY

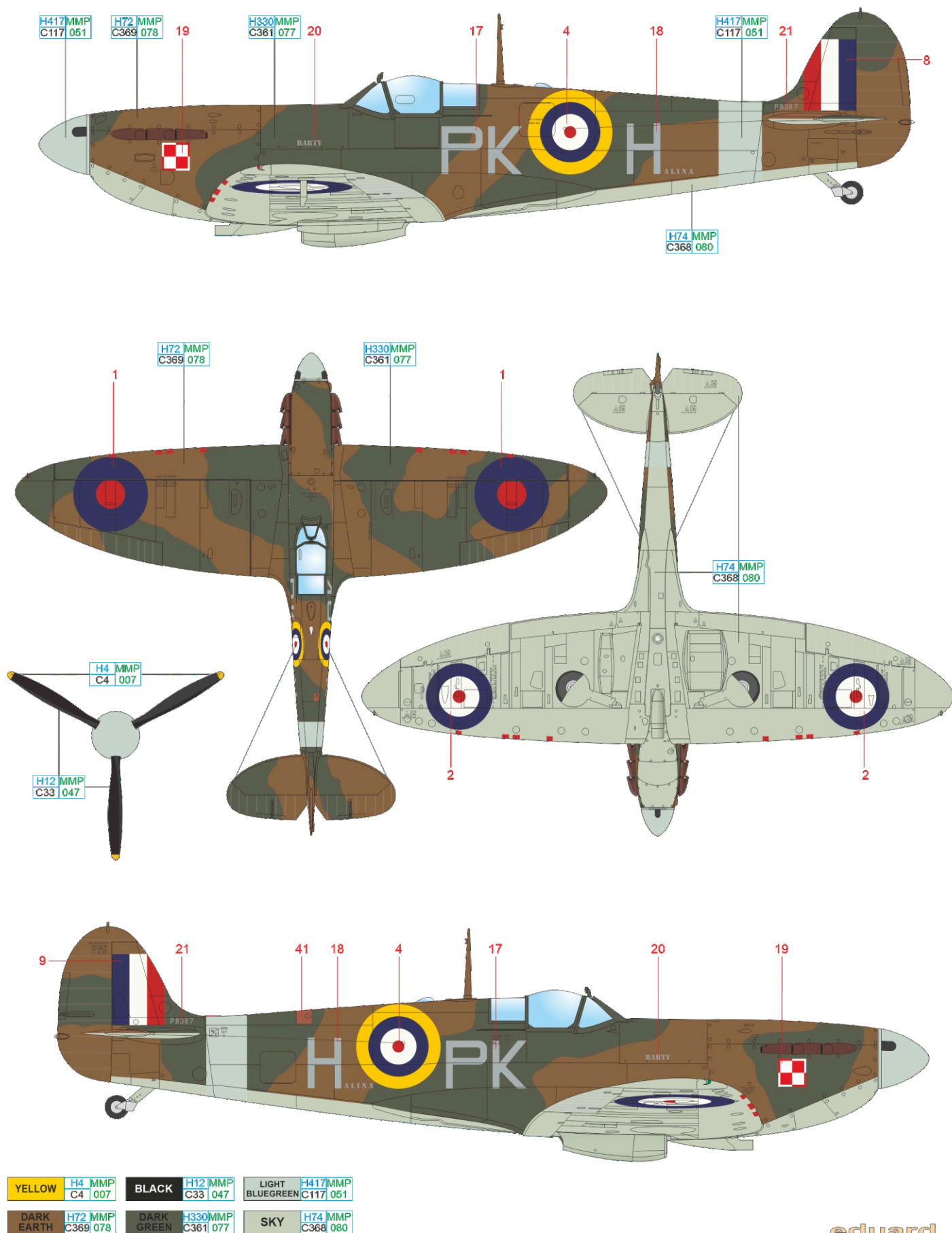
A P7881, S/Ldr. Michael L. Robinson, 609. squadrona, RAF Biggin Hill, Velká Británie, duben 1941

Spitfire Mk.IIa P7881 má kamufláž typu B, přestože má liché sériové číslo. Vrtulový kužel Rotol je v barvě Sky s červeným proužkem. Na spodním krytu motoru je černé B a z obou stran trupu je pod překrytem kabiny velitelský praporek velitele 609. squadrony. Kódová písmena jsou provedena v barvě Medium Sea Gray a PR-B jsou iniciálami velitele základny, jímž byl Group Captain Philip Reginald Barwell, který občas létal jako číslo „Sailora“ Malana. Barwell byl omylem sestřelen pilotem Spitfiru 1. července 1942 nad mořem a jeho tělo bylo nalezeno na francouzském pobřeží. Se strojem P7881 zaznamenal v květnu a červnu 1941 několik vítězství velitel 609. squadrony Michael Lister Robinson. Celkem mu bylo přiznáno 16 vítězství, z toho 6 v Bitvě o Británii. Později vedl Wing z Biggin Hillu a z Tangmere. Padl 10. dubna 1942 v boji s Focke-Wulfy z II./JG 26. Společně s ním zahynul i jeho francouzský přítel a wingman Maurice P. C. Choron.

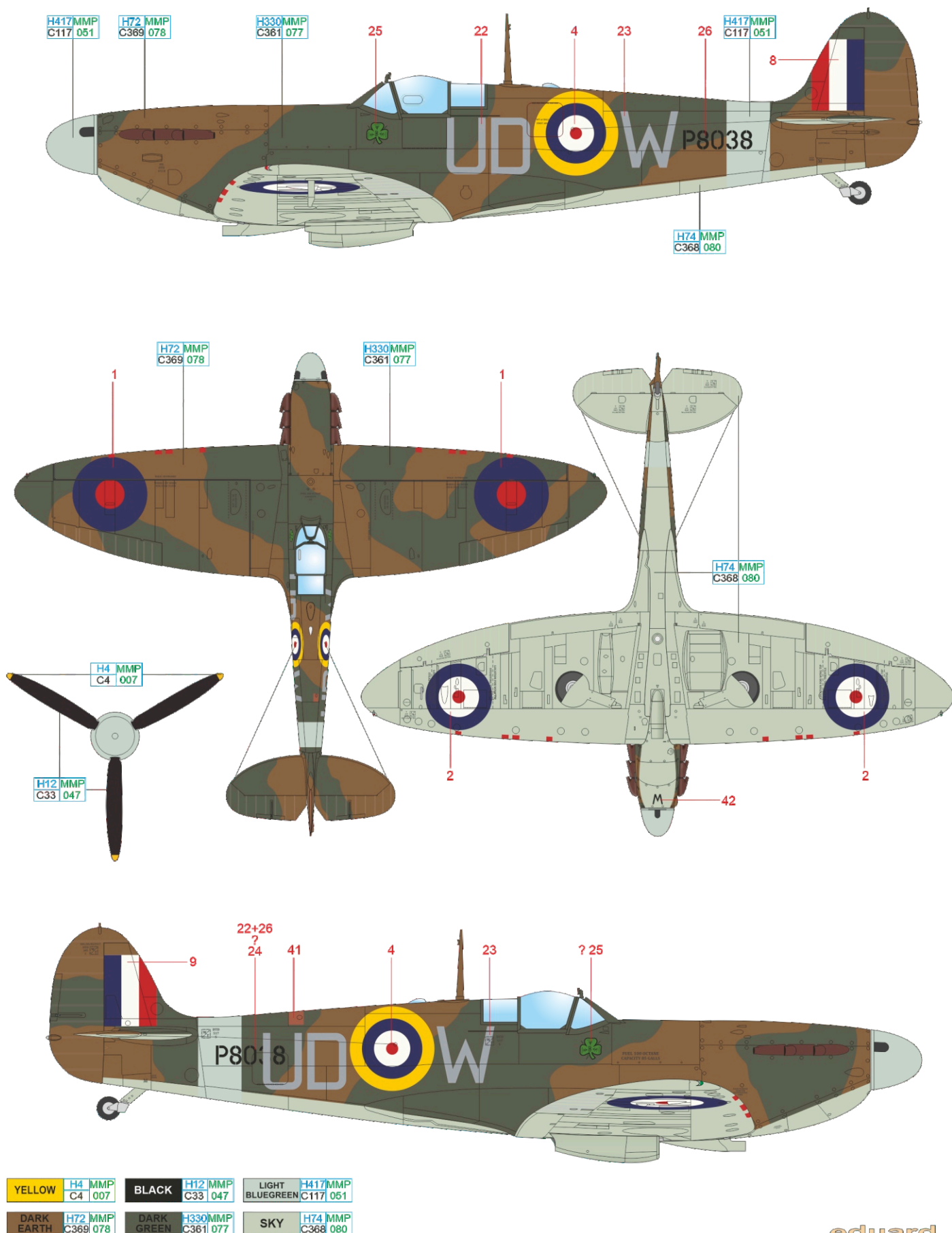
B P8387, Sgt. Stanislaw Blok, 315. (polská) squadrona, RAF Northolt, Velká Británie, srpen 1941

Spitfire Mk.IIa P8387 nese kamufláž typ A. Vrtulový kužel De Havilland je v barvě Sky. Na trupu je pod kabinou z obou stran namalován nápis BARTY a kódové písmeno H je využito pro nápis ženského jména Halina. Tento Spitfire sloužil od května 1941 u 611. squadrony, ale v témže měsíci s ním sestřelilo jednu stodevítku kanadské eso Alfred Keith Ogilvie, DFC z 609. squadrony. V červenci 1941 stroj převzala polská 308. squadrona, u níž dostal polský výsostný znak na obou stranách přídě. V červenci 1941 byl přidělen polským kolegům z 315. squadrony. Poté byl stroj konvertován na verzi Mk.V a používala jej 266. a 123. squadrona a 58. OTU. V červenci 1942 byl vyřazen z provozu po srážce s jiným Spitfirem. Za několik let svého „života“ tento stroj nalétal 872 hodin a 30 minut. U 315. squadrony s ním létal mimo jiné Sgt. Stanislaw „Charlie“ Blok. Během 2. světové války zaznamenal 5 vzdušných vítězství.

C P8038, Fl/Lt. Brendan E. F. Finucane DFC, 452. squadrona RAAF, RAF Kenley, Velká Británie, srpen 1941

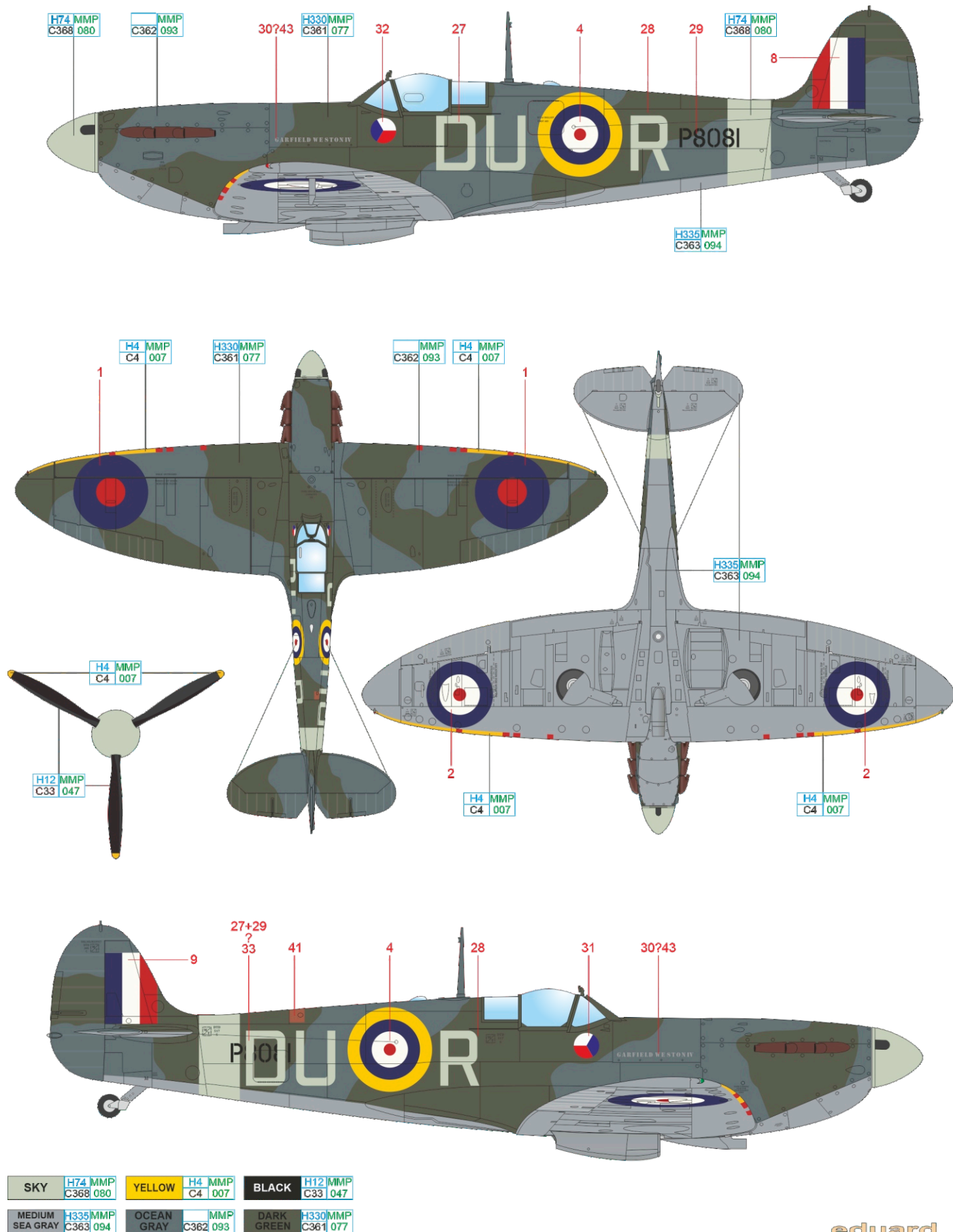
Spitfire Mk.IIa P8038 má kamufláž typu A, přestože nese sudé výrobní číslo. Vrtulový kužel Rotol je v barvě Sky. Pod kabinou je z obou stran trupu zelený trojlístek s písmeny BF. Jedná se o osobní emblém irského stíhacího esa „Paddy“ Finucana, jenž nárokoval celkem 26 samostatných vítězství. K australské 452. squadroně byl přidělen v dubnu 1941 po službě u 65. squadrony. Se strojem P8038 nárokoval 4 vítězství a 1 pravděpodobné. V lednu 1942 se stal velitelem 602. squadrony a na konci června převzal velení Hornchurch Wingu. Zahynul 15. července 1942 při nouzovém přistání na moři, poté co jeho letoun zasáhl flak. S letounem P8038 u 452. squadrony létali i Australané Sgt. Ian Milne a Sgt. Richard Gazzard. Stroj původně sloužil u polské 303. squadrony a po Australanech jej krátce používali Čechoslováci u 313. squadrony. Po přestavbě na verzi Mk.Vb jej používala norská 332. a později 611. squadrona.

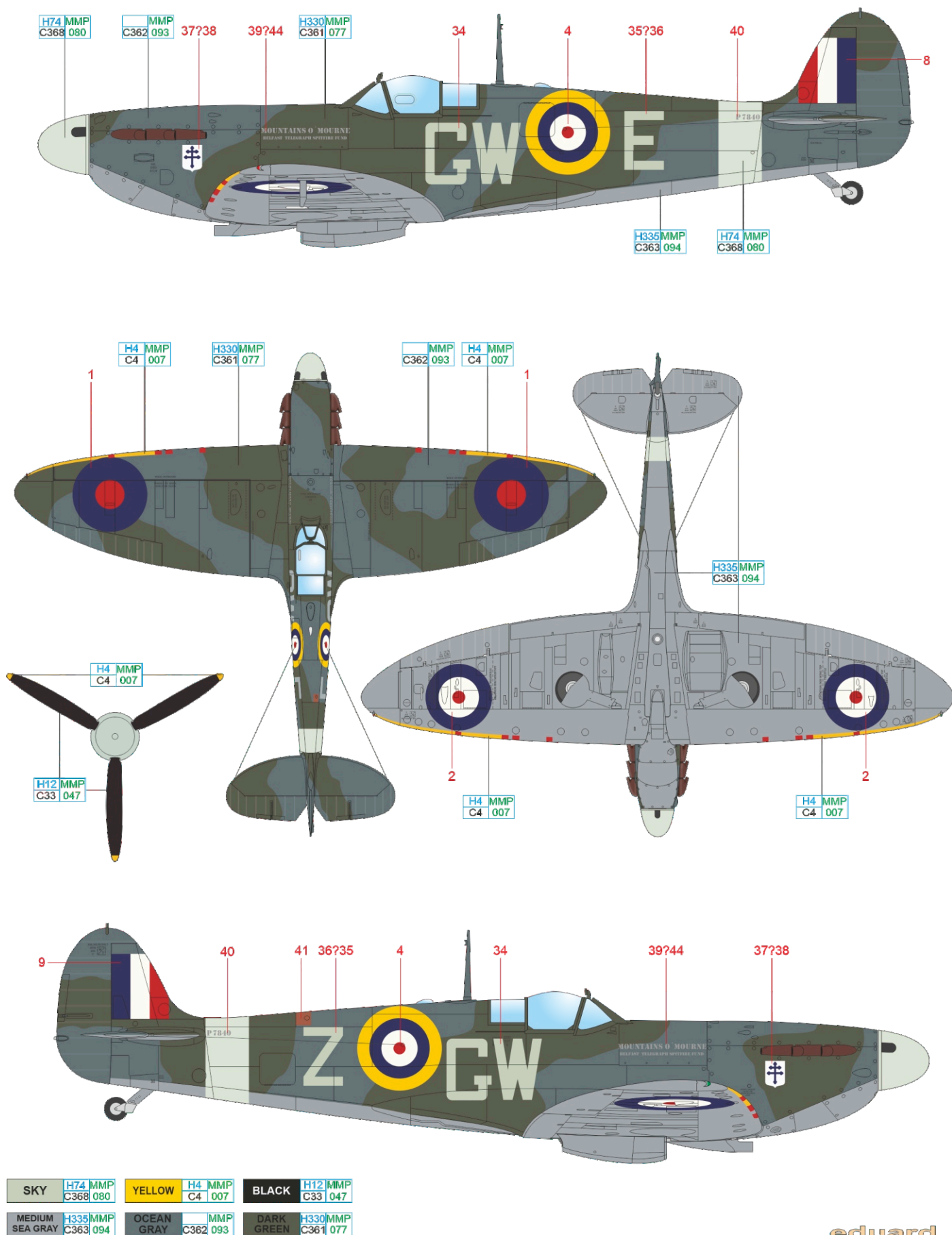
D P8081, FI/Lt. Tomáš Vybíral, 312. (československá) squadrona, RAF Ayr, Velká Británie, listopad 1941

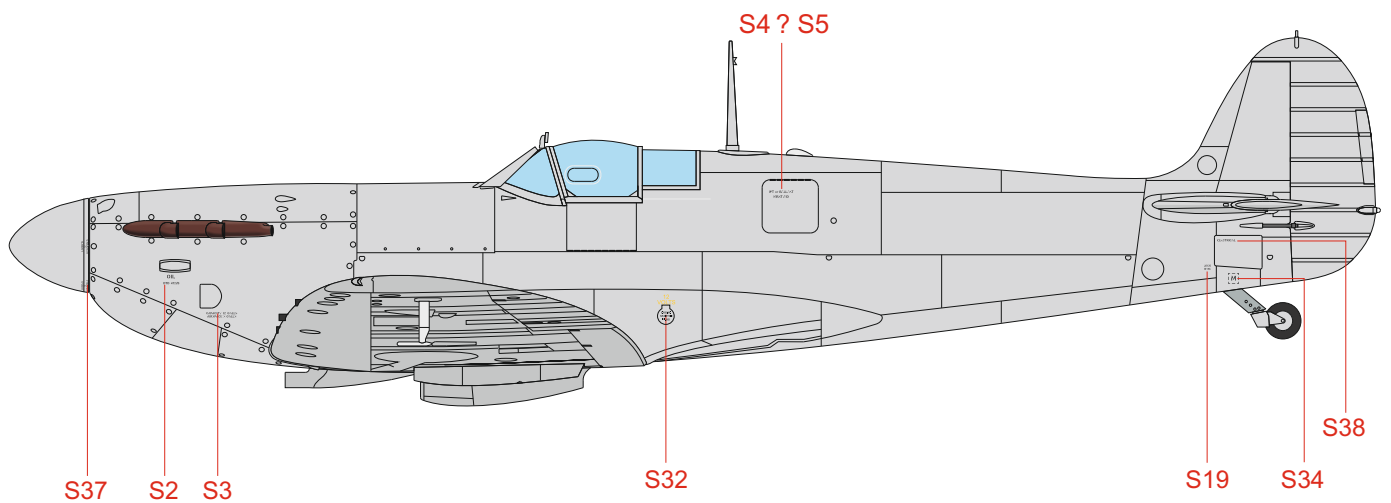
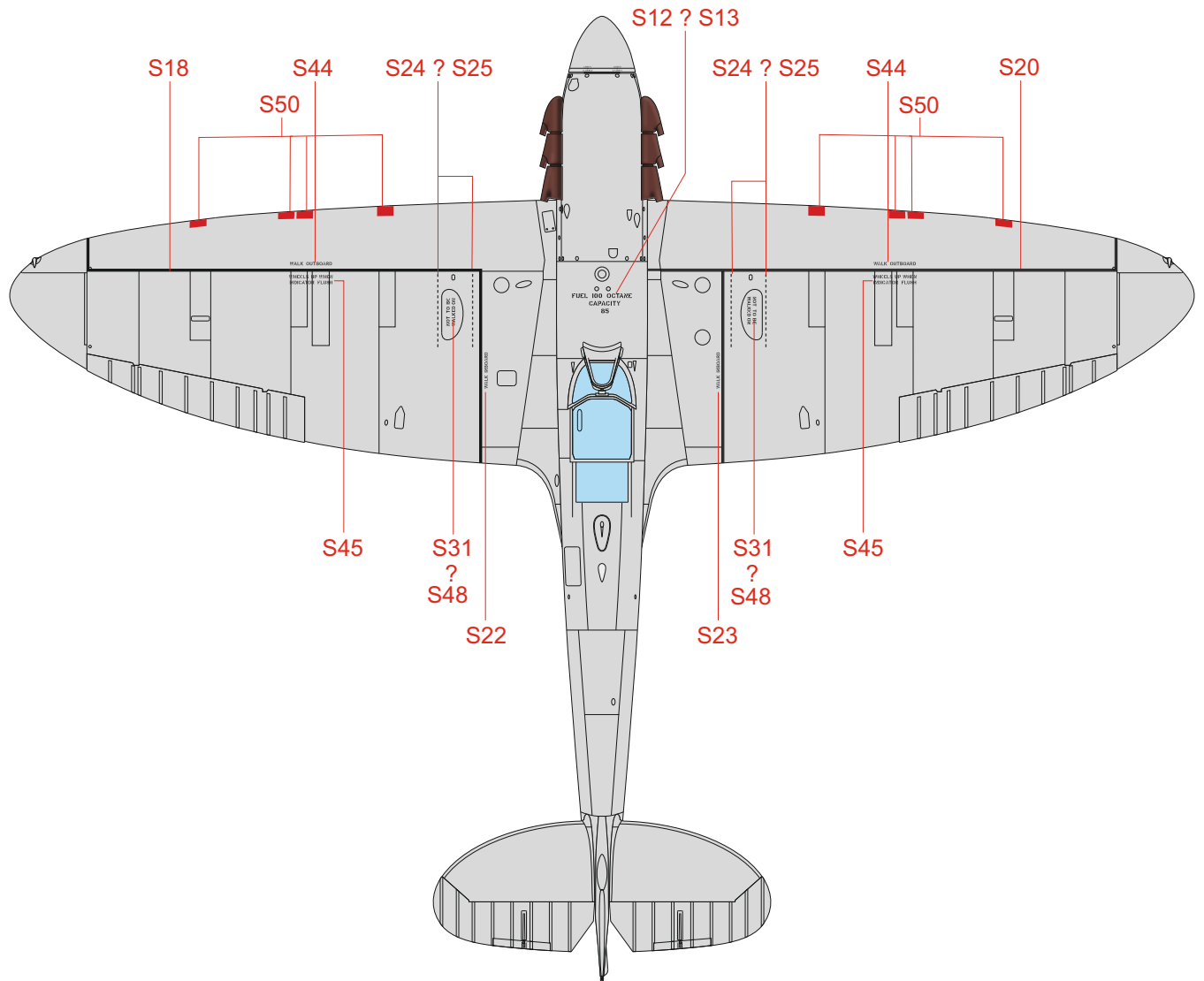
Spitfire Mk.IIa P8081 je zbarven ve schématu typu A. Z obou stran trupu je světle šedý nápis (možná žlutý) GARFIELD WESTON IV. Je jedním z šestnácti letounů financovaných kanadským poslancem Dolní sněmovny Spojeného království Willardem Garfieldem Westone. Tento filantrop byl majitelem mezinárodního koncernu Allied Bakeries. Stál i za vytvořením systému kantýn v londýnském metru během bombardovací ofenzivy Blitz. P8081 nejprve sloužil u 222. squadrony, u níž s ním Sgt. Burgess v dubnu 1941 poškodil Ju 88. Poté asi měsíc létal u australské 452. squadrony. V říjnu 1941 jej obdržela československá 312. squadrona a sloužil u ní až do prosince. Létala s ním řada pilotů, včetně F/Sgt Václava Šloufa. Při přistání za špatné viditelnosti jej 17. listopadu poškodil FI/Lt. Tomáš Vybíral. Tento pilot dosáhl sedmi vítězství ve francouzském letectvu a v RAF dosáhl hodnosti Wing Commander. Po válce emigroval z Československa a zapojil se do protikomunistického odboje.

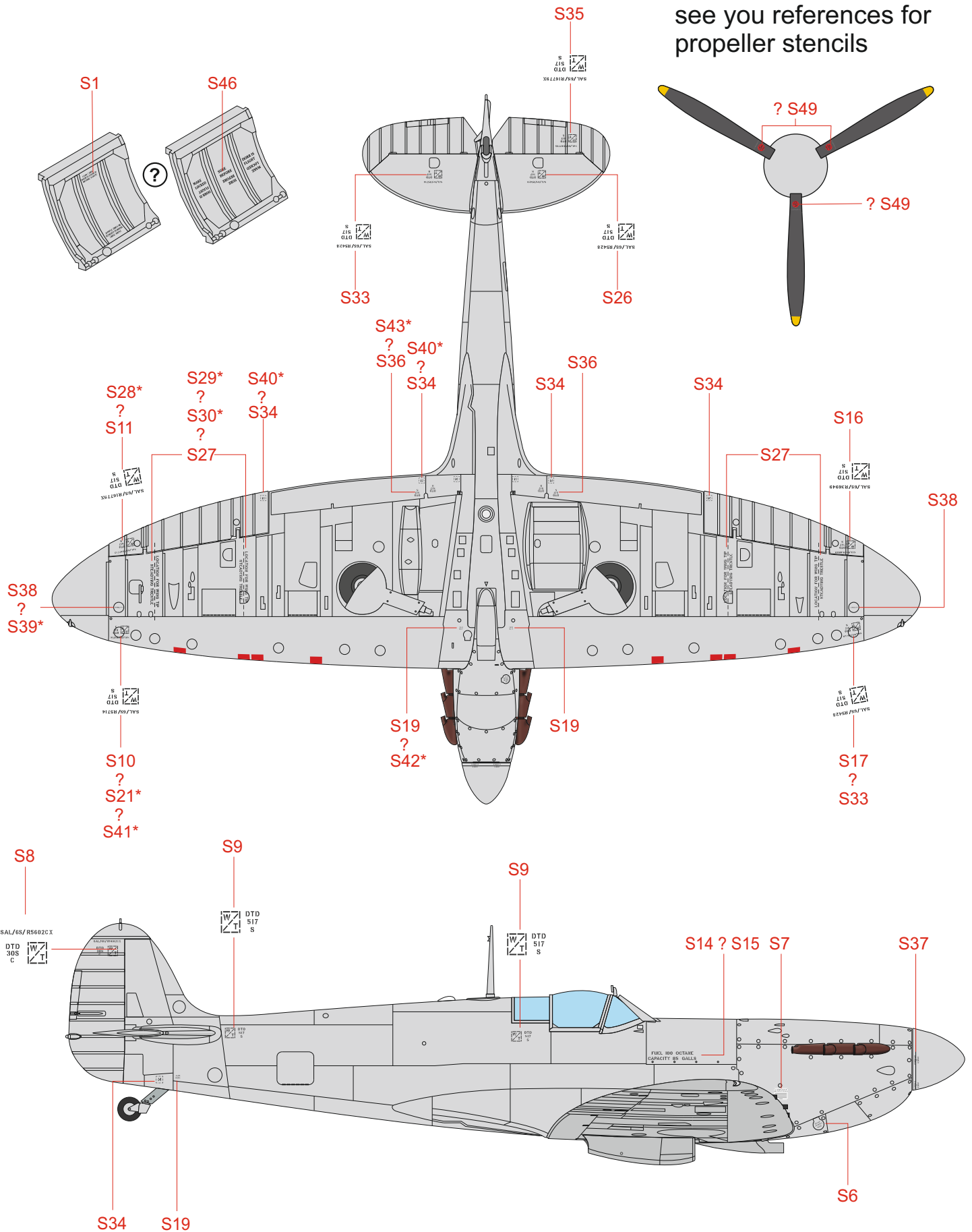

E P7840, 340. (francouzská) squadrona, RAF Ayr, Velká Británie, leden 1942

Spitfire Mk.IIa P7840 je zbarven ve schématu typu B. Vrtulový kužel Rotol je v barvě Sky. Z obou stran na přídi je modrý (nebo tmavě červený) Lotrinský kříž v bílém erb. Pod kabinou je světlé šedý nápis MOUNTAINS O' MOURNE BELFAST TELEGRAPH READERS. Severoirský deník Belfast Telegraph během Bitvy o Británii založil Spitfire Fund, v němž jeho čtenáři vybrali dostatek finančních prostředků pro pořízení 17 Spitfirů. Celkem 12 letců v nich padlo v boji. P7840 byl třináctým pořízeným strojem v této sbírce. Horní část nápisu odkazuje na stejnojmennou píseň irského skladatele Percyho Frenche. Tento Spitfire od února 1941 sloužil u 64. squadrony a v prosinci jej převzala 340. squadrona Svobodných Francouzů. Používala jej do února 1942, poté byla přezbrojena na Spitfiry Mk.V. Tato jednotka provedla 7845 bojových letů, sestřelila 37 letounů a zničila více než 500 pozemních cílů. Celkem 30 jejich letců padlo a 6 bylo zajato. Po válce za svou činnost obdržela Ordre de la Libération.

*White stencils for the black painted wing only.

